पत्रि कुशहयं व्यवधाय तत्र स्वं सोमरसं चीरिण मिश्रीकुर्यात् ॥ सित्रावरुणदिव-त्या त्रिष्ठप्रमदस्युदृष्टा । उत्तर्रार्धे तामिति तदः श्रवणादिक् यदोऽध्याक्तारः । मल्लाक्ष्मानुष्ठां प्रार्थयते । यया धन्वा गृक्ते सत्या वयं राया धनेन ससवांसः वन पण संभक्तौ इत्यस्य क्वसौ इपम् धनेन संभक्ताः संपन्नाः सत्तो मदेम खृष्टाः स्याम । क्वामिव । क्व्येनिव यया क्विणा संभक्ता देवा कृष्यत्ति यया च यवसेन घासेन गवाङ्गिकादिना (८) गावो कृष्यत्ति कृष्टि मित्रावरुणौ युवं युवां तां धनुं नोऽस्मभ्यं विश्वाक्ता सर्वदा धत्तं दत्तम् किम्भूतां धनुम् श्वनपस्फुरत्तीं स्फुरितर्गत्यर्थः श्वप्कुरित पुरुषात्तरं गक्तीत्यपस्फुरत्ती न श्रपस्फुरत्ती ताम् श्वनन्यगामिनीम् दत्तमत्यर्थः ॥ एष तऽइति साद्वामीति शेषः । त्रक्त वाऽस्रतं त्रक्त कि मित्रो त्रक्तो कृष्तां वरुणा एवायुरिति श्रुतेः [८, १, ८, १०] स्तराब्देन मित्रः श्रायुशब्देन वरुणा इति श्रुतिव्याख्या पदकारस्तु सत्युभ्यामिति पदं कृतवान् तेन सतं सत्यं यद्यं वा कामयेते तौ सत्यू ताभ्यामृतयुभ्याम् संकितायां दीर्घः यद्यमिकृद्धां मित्रावरुणाभ्यामित्यर्थः पदकारस्य ॥ १०॥

V. a. या वां कशा मधुमत्यिश्चना सूनृतीवती । तया यद्मे निमित्ततम् । b. उपयामगृङ्गीतोऽस्यश्चिभ्यां वा । c. ठूष ते योनिर्माधीभ्यां वा ॥११॥

का॰ [१.७.६.] ग्राश्चिनं गृह्णात्यन्वार्च्ये वा या वामिति । यत्रमानेऽन्वार्च्ये वाश्चिनं यहं गृह्णाति ॥ ग्राश्चिनी गायत्री मेधातिष्विदृष्टा यतुर्त्ता । हे ग्रश्चिना ग्रश्चिद्वौ वां युवयोर्धा कशा कशेति वाङ्गममु [निघ॰ १.११.] पिठतम् काशयित प्रकाशयित वाङ्गम इति (९.) कशा वाक् किम्मूता मधुमती मधु ब्रह्म तद्वती मधुब्राव्हणोपनिषत्प्रशंमायुता तथा मूनृतावती प्रियं सत्यं वचः मूनृतम् तद्वती सत्यप्रियवचनोपता । हे ग्रश्चिनौ तथा वाचास्मदीयं यत्नं मिमित्नतं मिह सेचने सन्-ग्रतः सेतुमिह्नतम् निष्पाद्यतमित्यर्थः ॥ हे ग्रह् वमुपयमिन गृहीतोऽसि ग्रश्चिम्यामर्थे वां गृह्णामीति शेषः ॥ का॰ (10.) साद्यत्येष ते ॥ हे ग्रह् रूष ते योनिः स्थानम् माधीभ्यां मधुब्राव्ह्णणाध्येतृभ्यामश्चिभ्यामर्थे वां साद्यामीति शेषः ।